

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5541/2019

20.05.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Енис Гицић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3702/19 од 27.08.2019. године, у седници одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3702/19 од 27.08.2019. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3702/19 од 27.08.2019. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3702/19 од 27.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке пресуде на основу признања Вишег суда у Новом Пазару П 983/18 од 09.05.2019. године, којим је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 7.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Против правноснажног решења другостепеног суда тужена је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2.

истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је одлука о трошковима поступка у складу са правноснажним одлукама о начину обрачуна трошкова поступка, па тиме нема услова ни за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужене побија се решење о трошковима поступка.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Међутим, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његов главни захтев, то је и ревизија тужене недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић